

บันทึก

เรื่อง ขอบเขตวัตถุประสงค์ของการทำเรือแห่งประเทศไทย
(กรณีการจัดตั้งคลังสินค้าทัณฑ์บนประเภทร้านค้าปลอดอากร)

การทำเรือแห่งประเทศไทยได้มีหนังสือ ที่ กทท.๐๔๐๐/๑๕๘๖ ลงวันที่ ๕ กรกฎาคม ๒๕๓๖ ถึงสำนักงานคณะกรรมการกฤษฎีกา ความว่า การทำเรือแห่งประเทศไทยประสงค์จะจัดตั้งคลังสินค้าทัณฑ์บนประเภทร้านค้าปลอดอากรในเขตรั้วศุลกากรของการทำเรือฯ เพื่ออำนวยความสะดวกแก่ผู้ใช้บริการที่เดินทางโดยทางเรือเข้ามาในราชอาณาจักร ดังเช่นร้านค้าปลอดอากรในยุโรป เอเชีย โดยเฉพาะประเทศเพื่อนบ้านใกล้เคียงกับประเทศไทยที่มีการแข่งขันด้านการให้บริการสูงมากซึ่งกิจการร้านค้าปลอดอากรในเขตท่าเรือของประเทศดังกล่าวสามารถสร้างรายได้ให้กับท่าเรือและเป็นการประชาสัมพันธ์ท่าเรือจนเป็นที่ได้รับความนิยมจากผู้ให้บริการทั่วไป แต่เนื่องจากประกาศกรมศุลกากร ที่ ๑๒/๒๕๓๒ เรื่อง ระเบียบปฏิบัติเกี่ยวกับคลังสินค้าทัณฑ์บนประเภทร้านค้าปลอดอากร ข้อ ๕.๑ กำหนดว่า ผู้ขอจัดตั้งจะต้องเป็นรัฐวิสาหกิจที่มีวัตถุประสงค์ในการจัดตั้งคลังสินค้าทัณฑ์บนประเภทร้านค้าปลอดอากรกรมศุลกากรจึงพิจารณาว่าการทำเรือฯ ขาดคุณสมบัติในการจัดตั้งคลังสินค้าฯ

การทำเรือฯ พิจารณาแล้วเห็นว่า พระราชบัญญัติการทำเรือแห่งประเทศไทย พ.ศ. ๒๕๓๔ ซึ่งได้ประกาศใช้มานานแล้ว แม้จะไม่ได้กำหนดวัตถุประสงค์ให้ดำเนินการเกี่ยวกับคลังสินค้าทัณฑ์บนประเภทร้านค้าปลอดอากรไว้โดยชัดแจ้งก็ตามแต่เมื่อพิจารณารายละเอียดของพระราชบัญญัตินี้ดังกล่าวแล้ว ได้รับความอนุเคราะห์ให้กระทำการไว้อย่างกว้าง ๆ และไม่ได้ห้ามกระทำการในกรณีที่การทำเรือฯ จะลงทุนประกอบการในกิจการอื่นที่มีได้เกี่ยวข้องกับการดำเนินการท่าเรือโดยตรง ดังมาตรา ๖ (๒) ที่ให้จัดดำเนินการและนำมาซึ่งความเจริญของกิจการท่าเรือเพื่อประโยชน์แห่งรัฐและประชาชน และดำเนินธุรกิจอันเกี่ยวกับการท่าเรือ และมาตรา ๙ (๑) ที่ให้การทำเรือฯ มีอำนาจ สร้าง ซื้อ จัดหา จำหน่าย เช่า ให้เช่าและดำเนินงานเกี่ยวกับเครื่องใช้บริการและความสะดวกต่าง ๆ ของกิจการท่าเรือ ดังนั้น การทำเรือฯ จึงน่าจะจัดตั้งคลังสินค้าทัณฑ์บนประเภทร้านค้าปลอดอากรได้ เหมือนกับท่าเรือในต่างประเทศที่ดำเนินการอยู่ในปัจจุบัน อย่างไรก็ตาม ด้วยความเห็นที่แตกต่างกันในประเด็นข้อกฎหมายดังกล่าวข้างต้น จึงขอหารือมายังสำนักงานคณะกรรมการกฤษฎีกา เพื่อให้ข้อเสนอแนะประกอบการพิจารณาดำเนินการต่อไป

คณะกรรมการกฤษฎีกา (กรรมการร่างกฎหมาย คณะที่ ๗) ได้พิจารณาข้อหารือเรื่องนี้โดยได้รับฟังคำชี้แจงของผู้แทนกระทรวงการคลัง (กรมศุลกากร) ผู้แทนกระทรวงคมนาคม (สำนักงานปลัดกระทรวงคมนาคม) และผู้แทนการทำเรือแห่งประเทศไทยแล้ว เห็นว่า

๑๓๑

๑๓๑

“อุตสาหกรรมท่องเที่ยว” หมายความว่า อุตสาหกรรมที่จัดให้มี หรือให้บริการเกี่ยวกับการท่องเที่ยวทั้งภายในและภายนอกราชอาณาจักร โดยมีค่าตอบแทน และหมายความรวมถึง

พระราชบัญญัติการทำเรือแห่งประเทศไทยฯ และสอดคล้องตรงตามประกาศกรมศุลกากร ที่ ๑๒/๒๕๓๒ เรื่อง ระเบียบปฏิบัติเกี่ยวกับคลังสินค้าทัณฑ์บนประเภทร้านค้าปลอดอากร ข้อ ๕.๑ ที่กำหนดว่า ผู้ขอจัดตั้งคลังสินค้าทัณฑ์บนประเภทร้านค้าปลอดอากรจะต้องเป็นรัฐวิสาหกิจที่มี วัตถุประสงค์ในการจัดตั้งคลังสินค้าทัณฑ์บนประเภทร้านค้าปลอดอากร หรือเป็นรัฐวิสาหกิจที่ เกี่ยวข้องกับอุตสาหกรรมท่องเที่ยว ฯลฯ ด้วยเหตุนี้ คณะกรรมการกฤษฎีกา (กรรมการร่าง กฎหมาย ครั้งที่ ๗) จึงเห็นว่า การจัดตั้งคลังสินค้าทัณฑ์บนประเภทร้านค้าปลอดอากรไม่อยู่ ภายในกรอบวัตถุประสงค์ของการทำเรือแห่งประเทศไทย

(ลงชื่อ) อักษราทร จุฬารัตน

(นายอักษราทร จุฬารัตน)

รองเลขาธิการฯ

ปฏิบัติราชการแทน เลขาธิการคณะกรรมการกฤษฎีกา

สำนักงานคณะกรรมการกฤษฎีกา

ตุลาคม ๒๕๓๖

ฯลฯ

ฯลฯ

(๔) ธุรกิจการขายของที่ระลึกหรือสินค้าสำหรับนักท่องเที่ยว

ฯลฯ

ฯลฯ

มาตรา ๘ ททท.มีวัตถุประสงค์ดังต่อไปนี้

(๑) ส่งเสริมการท่องเที่ยวและอุตสาหกรรมท่องเที่ยว ตลอดจนการประกอบอาชีพของคน ไทยในอุตสาหกรรมท่องเที่ยว

(๒) เผยแพร่ประเทศไทยในด้านความงามของธรรมชาติ โบราณสถานโบราณวัตถุ ประวัติศาสตร์ ศิลปวัฒนธรรม การกีฬา และวิวัฒนาการของเทคโนโลยี ตลอดจนกิจการอย่างอื่นอันจะเป็นการ ชักจูงใจให้มีการเดินทางท่องเที่ยว

(๓) อำนวยความสะดวกและความปลอดภัยแก่นักท่องเที่ยว

(๔) ส่งเสริมความเข้าใจอันดีและความเป็นมิตรไมตรีระหว่างประชาชนและระหว่างประเทศ โดยอาศัยการท่องเที่ยว

(๕) ริเริ่มให้มีการพัฒนาการท่องเที่ยว และเพื่อพัฒนาปัจจัยพื้นฐานและสิ่งอำนวยความสะดวก ให้แก่นักท่องเที่ยว

มาตรา ๙ ให้ ททท.มีอำนาจกระทำการกิจการต่าง ๆ ภายในขอบแห่งวัตถุประสงค์ตามมาตรา ๘ และอำนาจเช่นนี้ให้รวมถึง

ฯลฯ

ฯลฯ

(๗) ประกอบอุตสาหกรรมท่องเที่ยวเท่าที่จำเป็นรวมถึงการลงทุน หรือร่วมทุนเพื่อ เป็นการริเริ่มให้มีการพัฒนาการท่องเที่ยวหรือพัฒนาปัจจัยพื้นฐานและสิ่งอำนวยความสะดวก ให้แก่นักท่องเที่ยว

ฯลฯ

ฯลฯ